

עיריית הרצליה

ישיבת מועצה מן המניין מס' 11

שנערכה ביום ג', י"ט סיון, תשע"ד. 17.6.2014

נוכחים:

ראש העירייה	משה פדלון
מנכ"ל העירייה	יחיעם השמשוני
ס' ראש העיר	צבי וייס
ס' ראש העיר	איה פרישקולניק
ס' ומ"מ ראש העיר	כץ מאיה
מזכיר העירייה	דידי מור
יועצת משפטית	ענת בהרב קרן, עו"ד
גזבר	זריהן גולן
יועץ משפטית חיצונית	אילנה בראף שניר, עו"ד

קוממי יוסף	הדר צבי	משה ועקנין
סטרוגו תום	גוזלן גרי	צדיקוב אלעד
תימור ליאת	יסעור יהונתן	יעקובוביץ יונתן יוסף
פישר יריב	ירון עולמי	לונדון יוסף
אליהו שריקי	טובה רפאל	עופרה בל
	רו"ח ערן יאראק	אייל רינד

פרוטוקול

דידי מור : רבותיי ערב טוב. יש לנו שלוש ישיבות : הראשונה מן המניין, השנייה לא מן המניין והשלישית זה אסיפה כללית קצרה מאוד לחברי המועצה בלבד. נתחיל עם הישיבה הראשונה מן המניין. אישור הפרוטוקולים.

אישור פרוטוקול

מאיה כץ : יש למישהו הערות?
 דידי מור : לא, לא, היו הערות קטנות, אני אגיד אותן. ככה, לעניין חילופי .. בוועדת ערר צריך כאן ברשותכם להוסיף שהמועצה קיבלה את התפטרותו לאלתר של רואה החשבון אורי הולצמן ואז נוצר הצורך למינוי לאלתר של מחליפו, אז זה יתוקן בהתאם. בסעיף השני שאני הערתי עליו, במקום אלעד גורן צריך להיות סילביה קלמן, טעות קולמוס. ובסעיף 5 תב"רים, מר עולמי ביקש להסביר ולבקש שהוא נמנע בהצבעה. איפה מר עולמי?
 ירון עולמי : כאן.
 דידי מור : על בית העלמין. או קיי, זה לגבי אישור הפרוטוקולים.

החלטת ועדת משנה להתנגדויות

דידי מור : הנושא הראשון על סדר היום : החלטת ועדת משנה להתנגדויות.
 מאיה כץ : אנחנו נעבור על הנושא הזה, תראו שזה בסדר ונעבור לסעיף ג'.
 דידי מור : או קיי, רבותיי, יש לכם את הפרוטוקול של ועדת המשנה לתמיכות. הבקשה שלו להגדיל מ-70 ל, יחיעם השמשוני : לא, לא, לא,
 דידי מור : מה?

יחיעם השמשוני : סליחה, ועדת המשנה, סליחה.
 דידי מור : להגדיל מ-70 ל-120. סך הכול 50 אלף שקל הגדלה. הפרוטוקולים מונחים לפניכם, אם יש שאלות בנושא.
 לונדון יוסף : יש לי שאלה. יש לי בקשה, אני מבקש להתנצל בפני חברי ועדת התמיכות ובפני חברי המועצה והפרוטוקול שקיבלתם בדבריי באחד הפסקאות שבהן אני מצוטט, יש ציטוט של פרוטוקולים שנידונו בעבר בנושא הספורט העממי.

הפרוטוקולים מדברים בעד עצמם שהיה רצון כן,

דידי מור : צורפו.

לונדון יוסף : אמרתי שצורפו.

דידי מור : כן.

לונדון יוסף : שהיה רצון כן לשקול בחיוב להגדיל את התמיכה לספורט העממי אבל לצערי

אני טעיתי ובסיום דבריי כתוב "כלומר קיימת הבטחה שלטונית". אני

מתנצל על האמירה הזאת. האמירה הזאת אינה נכונה ועל כך אני מצר. יחד

עם זאת, אני כמובן אצביע בעד הצגת התמיכה לספורט העממי, דומני שיתר

הדברים מדברים בעד עצמם. תודה.

דידי מור : מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

יחיעם השמשוני : רגע, צריך להיות בשר בסיפא של ההחלטה.

דידי מור : לא, ההחלטה היא כמו שהיא נרשמה כמובן.

יחיעם השמשוני : בתנאי,

דידי מור : שיעקבו אחרי ה,

יחיעם השמשוני : בתנאי מקור תקציבי.

דובר : הוא מציע מקור תקציבי מתאים.

דידי מור : אה, זה, טוב, או קיי.

דוברת : מה זה אומר?

דובר : הוא צריך להגיד מאיפה.

יחיעם השמשוני : חזקה עליכם שתמצאו.

דידי מור : ההחלטה, בנוסף למה שיחיעם אמר, רשומה כאן וזאת ההחלטה שתירשם

בפרוטוקול, אם למישהו לא היה ברור. אנחנו ממליצים להעניק לעמותה

לספורט עממי תמיכה בסך 120 אלף ₪ בשנת 2014 ותוספת בסך 50 אלף ₪

בהשוואה לשנת 2013, תושקע רק בהרצליה. מחלקת הספורט תהייה

אחראית לביצוע הבקרה על השקעת הכסף בהרצליה. ושורה שלא רשומה

כאן, ובלבד שיימצא מקור תקציבי מתאים.

תום סטרוגו : אני רוצה רק הערה. ההחלטה צריכה להיות לספורט העממי בכללותו ולא

לגוף. או קיי?

יחיעם השמשוני: לא לעמותה, לספורט העממי.

דידי מור: כן, לספורט העממי.

תום סטרוגו: אז למחוק את המילה לעמותה, לגוף. אם הוא היחיד שהוא הגיש אז בסדר.

ענת בהרב קרן: לא, אין כזה דבר. אנחנו פשוט מגדילים, יש בתבחינים, הייתה מגבלה שהספורט העממי לא יקבל אלא עד 70 ₪.

תום סטרוגו: נכון.

ענת בהרב קרן: הכוונה היא להגדיל את הסכום הזה, אם אני מבינה נכון, ל-120 אלף ₪ וזה מגדיל את כל התקציב.

דידי מור: זאת אומרת שזה לא רק לעמותה לספורט עממי.

תום סטרוגו: המגבלה היא בתבחינים.

יחיעם השמשוני: אבל בפועל זה ככה.

ירון עולמי: אז למה להגיד את זה? בסדר.

צבי וייס: בסדר, אז תרשום. עד שתעשו דיונים בסוף לא יישאר כלום.

דידי מור: כן.

מאיה כץ: טוב.

דידי מור: או קיי, נרשם פה אחד עם ההערה וכו'.

תאגיד התרבות – צירוף מוזיאון הרצליה לחברה לאומנות ולתרבות.

דידי מור: תאגיד התרבות – צירוף מוזיאון הרצליה לחברה לאומנות ולתרבות.

מאיה כץ: יש למישהו שאלות?

דידי מור: אנחנו מבקשים את אישור המועצה לצרף את המוזיאון לחברה. האם יש הערות?

דובר: שיהיה להם בהצלחה.

דידי מור: שריקי בעד?

שריקי: בסדר.

ועדת הנצחה – אישור המועצה לקווים מנחים

דידי מור: ועדת הנצחה – אישור המועצה לקווים מנחים. תראו, אני שלחתי לכם נוסח

מסוים והיום הוא עבר שינויים קלים, שהעיקר שבהם הוא שהחלטות הוועדה או המלצות הוועדה יובאו לאישור המועצה.

ירון עולמי: זה לא היה תמיד ככה?

דידי מור: זה לא היה תמיד ככה.

ירון עולמי: אני חושב שכן.

דידי מור: עד כמה שאני זוכר זה לא תמיד היה ככה בעבר. זה לא חל שטחים

היסטוריים, זה לא חל על כל מיני הנצחות שנעשו פרטניות, זה חלק כן חלק לא, לא ניכנס לזה.

ירון עולמי: לא ניכנס, אני בתור חבר הוועדה זוכר שכל החלטה אבל בסדר.

מאיה כץ: עכשיו זה כתוב בכתב.

ירון עולמי: אני בעד.

מאיה כץ: בעד, מצוין.

דידי מור: האם יש שאלות לגבי הסעיפים השונים? יש שינויים כאן. נעשו שינויים

יחסית למה שיש לכם. אם יש שאלות זה הזמן.

מאיה כץ: השינויים נעשו כדי להחליט.

דידי מור: כדי, כן, כדי שנחליט על הכול ביחד.

טובה רפאל: רגע, זה שונה ממה שקיבלנו על השולחן פה?

דידי מור: מה?

טובה רפאל: כל המסמך שונה או רק העניין של ההחלטה למועצה?

דידי מור: יש שינויים קלים.

טובה רפאל: אז צריך לעבור עליהם.

דידי מור: ועדת הנצחה בסעיף ב' למעלה בכללי שונתה. במקום ועדת רשות יהיה רשום

אשר תפעל במקביל לוועדת השמות ותתמקד באמור להלן בסעיף 3 לפירוט.

בסדר? בנוסף בסעיף 3, שבנוסף תמנה המועצה ועדה להנצחת זכרם של

נרצחי טרור. מסתבר שיש הוראה בפקודות העיריות להקים ועדה כזאת. היא

מופרדת רק לנושא נרצחי פעולות טרור.

תום סטרוגו: לא ברור לי, סליחה רגע, לא ברור לי מה זה אומר. ועדת ההנצחה גם תדון

בהנצחה של נרצחי טרור?

דידי מור : לא,

ענת בהרב קרן : תיכף, זה גם יתוקן. רגע תום, זה גם יתוקן.

תום סטרוגו : אה, יתוקן.

דידי מור : בסעיף 3 הקודם הייתה גם הנצחת חללי פעולות איבה וזה הוסר.

תום סטרוגו : אני רואה את המתוקן פשוט.

דידי מור : אתה רואה את החדש או את הישן?

דובר : רגע, מה זה החדש?

תום סטרוגו : אני רואה את החדש, "בנוסף תמנה המועצה ועדה". זה החדש?

דידי מור : כן.

תום סטרוגו : או קיי, אבל אם אתה אומר בסעיף 1ב' שוועדת ההנצחה כבר תתמקד גם

באמור בסעיף 3, המשמעות היא שהיא גם דנה ב,

ענת בהרב קרן : לא, סעיף 3 תוקן. דידי, אתה לא שמת לב, אבל גם את סעיף 3 תיקנו.

דידי מור : אני יודע.

ענת בהרב קרן : אז תקריא לו את הנוסח.

דידי מור : בסעיף 3 אין פעולות אביה.

ענת בהרב קרן : אה, אז אולי לא תיקנתם את זה.

תום סטרוגו : יש,

ירון עולמי : כתוב שאתה תמנה ולכן מה שכתוב ב-ב',

דידי מור : לא, בסדר תום, השאלה שלך היא לגיטימית... כפי שהוא צריך להיות אם זה

שגוי אצלכם, בסדר?

ענת בהרב קרן : מה שהתכוונת, אני מבינה שהטעות היא ש"וועדת ההנצחה תפעל במקביל

לוועדת השמות ותתמקד באמור להלן בסעיף 4".

תום סטרוגו : 4, לא 3.

ענת בהרב קרן : זה לא 3. זו ההערה.

דידי מור : אה, או קיי.

ענת בהרב קרן : "ותתמקד באמור להלן בסעיף 4". כי הוסף 3.

- דידי מור : 4. שם נכתב ש"על פי מדיניות ראש העירייה, תפעל העירייה ... של חללי צה"ל בגינות ציבוריות או באופן אחר ואחרים".
- דובר : רגע, יש לישאלה.
- דידי מור : עוד שנייה, עוד שנייה בבקשה. בסעיף 8 במקום בתחום אחריותה יתוקן לטיפול של ועדת השמות וכו'. הסעיף להנצחה או לאפשרות דיון להנצחה של נבחר ציבור ועובדי עירייה לשעבר, הוסר. החלטות הוועדה יובאו לאישור המועצה.
- ליאת תימור : מי יטפל בזה? אני רק צריכה להבין, אז מי כן יטפל?
- דידי מור : ועדת שמות.
- ליאת תימור : או קיי.
- דידי מור : אלה התיקונים.
- דובר : זה רק לחללי צה"ל?
- ירון עולמי : לא הבנתי גם בתיקון,
- דידי מור : זה כתוב למעלה. "של חללי צה"ל בגינות ציבוריות או באופן אחר, ואחרים".
- ירון עולמי : דידי, בסעיף 11 לא הבנתי את ה, "אלא בחלוף 3 שנים".
- דידי מור : הייתה העברה של חברת ועדה שהיא מבקשת להסתפק בשנתיים אז רשמתי את זה בסוגריים ובוועדה אנחנו נחליט אם זה שנתיים או שלוש. זה לא קריטי.
- ירון עולמי : צריך קריטריון אחיד. לא משנה, זה מצחיק גם.
- ליאת תימור : כן, צריך להחליט לגביו.
- דידי מור : או קיי.
- יחיעם השמשוני : מי בעד?
- דידי מור : מי בעד?
- טובה רפאל : שנייה, אני רוצה עוד להעיר הערה ב-א' וב-ע'. אני חושב שההנצחה עצמה של חללי צה"ל זה עם כל הקושי לומר את זה, כי חלל צה"ל זה נושא לא פשוט וכואב, על אחת כמה וכמה למשפחות שכולות, אני חושבת שזאת אמירה כללית מדי שיכולה לעשות חיים מאוד מאוד קשים לוועדה.

- דידי מור : מה אמירה כללית טובה?
טובה רפאל : כי בחללי צה"ל,
דידי מור : מה אמירה כללית?
טובה רפאל : אני אסביר. זה הכרה בחללי צה"ל שאנחנו רואים בעיני רוחנו, רוצים לראות בעיני רוחנו רק חללים שנפלו בקרב.
ליאת תימור : גם מי שהתאבד לצורך העניין.
טובה רפאל : אלא גם לפעמים עריק שבחופשה קרה שהוא בתאונת דרכים נהרג. כל מיני סנריואים שאנחנו לא בדיוק מתכוונים אליהם. וכאשר מגיעים הורים שכולים, כרגע לא משנה מה הנסיבות שהילד שלהם לא נמצא בין החיים, קשה מאוד לעמוד מולם ואני חושבת שיהיה יותר, בואו נגיד, כמה שזה לא נוח לדון בחללים ובמשפחות שכולות, אני חושבת שלוועדה יהיה יותר קל לדון בדיונים שלה אם היא תקבע בתוך זה גם קריטריונים מבחינה לחללי צה"ל כדי שהיא תוכל לעמוד בפני עצמה כשהציבור מגיע אליה, כי הנושא מאוד כבד וקשה.
ליאת תימור : אני ממש מבקשת לסייג את זה. תראו, המדינה בטח, אנחנו סייפה קטנה, מתמודדת עם זה לא מעט. אני חושבת שהדבר הקל ביותר זה להחליט מה שהמדינה קבעה שמי שהוא חלל צה"ל ולא אנחנו בעיריית הרצליה נגיד הוא היה עריק או הוא לא היה עריק. הוא התאבד בגלל השירות הצבאי או לא התאבד. חלל צה"ל זה הגדרה של המדינה, היא נקבעה, היא חלה על כולם, לא משנה באיזה נסיבות, מי שנפטר בהיותו בצבא הוא חלל צה"ל וראוי שאנחנו נקבע וניישר קו עם המדינה ולא נמציא קו משלנו, זה פתח לצרות ענקיות.
דידי מור : כל מי שהוכר כחלל צה"ל על ידי משרד הביטחון.
ליאת תימור : יפה.
טובה רפאל : אני גם הייתי שמחה אם זה רק ... אבל זה לא ככה בחיים.
יחיעם השמשוני : סליחה, אבל אתם מערבבים החלטה ביטוחית, החלטה ביטוחית מול הנצחה של מישהו שעשה מעל ומעבר שהוא הועלה להנצחה. לא כל אחד

ראוי להנצחה. עכשיו, ואז אמרו פה 120 גינות, רשום פה, וברשימה שלנו יש הרבה יותר, וברשימה שלנו יש כאלה שבכלל, טוב,

ליאת תימור : נכון.

יחיעם השמשוני : לא נפלו,

ליאת תימור : כן.

יחיעם השמשוני : לא נפלו במהלך שירותם, בסדר?

ליאת תימור : נכון.

יחיעם השמשוני : מתו, נהרגו, לא יודע מה קרה להם וצריך לעשות הפרדה כזאת כשאתה בא להנציח מישהו, כי באיזשהו שלב את לא יכולה לבוא ושמישהו יבוא ויגיד אתם ירדתם מדעתכם.

משה ועקנין : בגלל זה יש ועדה וכל מקרה לגופו.

דידי מור : בדיוק.

יחיעם השמשוני : חבר'ה, אין דבר כזה מקרה לגופו.

משה ועקנין : כל מקרה לגופו.

יחיעם השמשוני : הוועדה ברגע,

משה ועקנין : מי נפל, איך נפל, מה הוא עשה.

יחיעם השמשוני : תקשיב, אתה לא תוכל לעמוד בפני משפחה שכולה כאשר תבוא ותגיד אני עכשיו צריך להחליט. המועצה החליטה, זה נציגי הציבור החליטו ולא חברי הוועדה. נציגי הציבור החליטו אי' בי' ג' ד'. אתם עושים את זה כוללני, לפי דבריך, זה ייצור,

ליאת תימור : לא, מה שאתה אומר אין לי בעיה.

תום סטרוגו : אני מציע,

ליאת תימור : אם חלל צה"ל, חלל צה"ל זה מה שהמדינה החליטה.

תום סטרוגו : אבל חלל צה"ל יש לו את ההשלכות באמת כמו שיחיעם אמר של ביטוח ואחריות כזו או אחרת של המדינה ולא דווקא באמת באלמנט, אני אומר זה יכול גם ולא דווקא בעניין של נניח, כן? נפל תוך כדי קרב או פעילות כזאת או אחרת מבצעית או משהו שבאמת, אם אני מתחבר לדברים שיחיעם אמר,

שבגיננו אולי ראוי להנציח על פני מישהו שמת מתאונת דרכים שהיה גם אולי חלל צה"ל. עכשיו, כיוון שאם היה מקום להנציח את כולם, אז בוודאי שלא היה מקום בכלל לבצע איזושהו סוג של אבחנה אבל בהנחה שיש מגבלה, אז צריך אולי, ואני מציע שלא כרגע לחתוך את ההגדרה כי יכול להיות שצריך לעשות איזושהי בחינה נוספת מה סוג ההגדרה הנכונה שבאמת תיתן איזושהי מסגרת לפעולת הוועדה, כי אחרת אני חושב שברמה הפרטנית יהיה קשה לעמוד בפני בקשות כאלה ואחרות, אם לא תהייה איזושהי מסגרת.

צבי וייס : אני רציתי, משה, אני חושב שכל חלל, כל חייל למשפחה שלו הוא היקר ביותר.

תום סטרוגו : אין ויכוח.

צבי וייס : הוא היקר ביותר.

ירון עולמי : אין מחלוקת.

תום סטרוגו : אין ויכוח.

צבי וייס : ולכן איך הוא נפל ומה שקרה, יכול להיות שחייל בסופו של דבר התאבד כי בצבא המפקדים והחיילים והכיתה הציקה לו והוא לא יכל לעמוד יותר ולכן אני חושב שאם נבוא למישהו, למשפחה ונגיד לה תשמעי, אנחנו לא יכולים להנציח את הבן שלך כי הוא התאבד או שלא עמד לו הכוח להמשיך, אז אני חושב שאנחנו כבר מלכתחילה מעמידים את המשפחה במצב קשה. אז אני אומר לך, אפשר להשאיר את הנושא לחוות דעת של ה, לשיקול דעת של הוועדה, שיקול דעת של הוועדה והוועדה תשמע והיא תדון בזה, יכול להיות שהיא תעמוד בפני מצבים קשים אבל אף אחד לא חתם לוועדה שהיא תעמוד במצבים קלים. עכשיו אם מראש נגיד כבר זה עשה תאונה וזה בגלל שהוא התאבד,

יחיעם השמשוני : הנה, שבוע שעבר עשו הנצחה לגן של אחד עם צל"שים וכל מה שהוא עשה למען, עד כאן בסדר?

טובה רפאל : בכבוד.

יחיעם השמשוני : מחר תשים על ידו, בגינה על ידו,

- צבי וייס : נו?
- יחיעם השמשוני : אחד שברח ונהרג בתאונת דרכים.
- ירון עולמי : מה הקשר?
- צבי וייס : ואם הוא נפל בחזית עכשיו או נהרג בתאונת דרכים,
- ליאל : ואם עד אז, אבל יחיעם, הדברים הם תמיד מעורבבים. ואם עד אז הוא היה מצוין?
- יחיעם השמשוני : ההחלטה שלכם כרגע, שלא תהייה אי הבנות, ההחלטה שלכם כרגע זה שממחר בבוקר כל הגינות בהרצליה ואלה שיקומו,
- ליאת תימור : יפה.
- יחיעם השמשוני : כל עוד יהיו כולם על שם חללי צה"ל, לא חשוב מה הם היו, כי כולם יגישו את הבקשות. אם זה החלטה ואתם מבינים, על הכיפאק.
- ליאת תימור : אני חושבת שאתה, אני מסכימה איתך לגמרי שאנחנו, למרות הרצון שלנו לטאטא את הבעיה ולהעביר לידי הוועדה, זה נושא נורא-נורא כבד ונושא רציני וראוי לטפל בו. עכשיו, יש לו תקדימים בכל הערים, יש במשרד הביטחון אנשים שמטפלים, אני חושבת שזה באמת נושא שצריך לנהוג בו מאוד מאוד בתבונה ועוד יותר ברגישות ולכן אני בדרך כלל לא אוהבת לגלגל את ה-, בואו נקבע עוד מישהו שיחליט על זה,
- יחיעם השמשוני : אולי שהוועדה תגבש המלצות ותביא אותן למועצה?
- ליאת תימור : מצוין. אני על זה אשמח לדבר.
- דידי מור : אבל זה מה שנקבע בנוהל הזה.
- ליאת תימור : לא, לא, כרגע כל הגינות הן של חללי צה"ל.
- יחיעם השמשוני : לא, ההחלטה תובא אבל לא קריטריונים.
- ליאת תימור : לפני הכול, אתה אומר שכל הגינות הן של חללי צה"ל ואנחנו אומרים המונח חללי צה"ל עשוי להיות בעייתי.
- דידי מור : ברשותכם, אם אפשר הערה אחת.
- ליאת תימור : כן.
- דידי מור : תראו, על פי הסדר הזה שצריכים לבחון איזה מקרה נפל חייל כזה או אחר

והאם הוא מתאים להיקרא חלל צה"ל, סליחה, היינו צריכים לסמן כעירייה מי ייכרת שמו על האנדרטה בגן בן שפר ומי הוזכר שמו בחדר הנצחה ביד לבנים. אנחנו אין לנו שיקול דעת בדבר הזה. ברגע שמשרד הביטחון קבע שחייל הוא חלל צה"ל, אנחנו לא נכנסים בכלל לשיקולים. אנחנו מקבלים באופן כללי את הנסיבות, את השם ואת ההגדרה שהוא הוכר כחלל צה"ל ולא משנה מה הסיבות שבהן הוא נהרג. אני אומר לכם.

ליאת תימור : הכול ברור, העניין הוא,

דידי מור : זה לא שיקול דעת של העירייה.

ליאת תימור : אין לנו גינות לצערנו למספר החללים.

יחיעם השמשוני : זה הנצחה מסוימת שבאה ומנציחה בן אדם על פעולה שהוא עשה, יש לעירייה שיקול דעת, עם כל הכבוד וההערכה. אני עושה גן שבו אני רוצה להוריש איזושהי מורשת ומי שיבוא לגן,

דובר : אתה יכול לתת את המסגרת,

יחיעם השמשוני : ואני מצפה שזה יהיה משהו שיש לו משמעות ולא שיהיה כתוב, לא יודע מה, שלא יהיה כתוב כלום.

יונתן יסעור : אז יחיעם, אתה מציע שאנחנו נכניס בתוך הקריטריונים שבעצם מי שנהרג בקרב יקבל עדיפות באתרי הנצחה?

תום סטרוגו : ההגדרה המדויקת צריך לדון בה כי יכול להיות באמת שווה לבדוק גם את הנושא של אם יש, כמו שדידי אומר, איזושהם תנאים כאלה ואחרים, דברים שאולי נעשו בערים אחרות, לתת פה המלצה לעניין הקטן הזה, יותר מושכלת ואחרי בדיקה.

ליאת תימור : במשרד הביטחון יש שפע של מידע בתחום הזה.

דידי מור : רציתי עוד הערה שהקווים המנחים שמתוארים כאן, נוגעים לא רק לחלל צה"ל אלא גם למקרים אחרים על פי שיקול דעתה של הוועדה, גם אם זה לא חייל או מישהו אחר שנהרג ורוצים לתת למשפחה איזושהו יד זיכרון באיזושהו מקום, ככה שזה מתייחס גם לאחרים.

עופרה בל : זה יגיע למועצה? בסופו של דבר זה יגיע למועצה?

- דידי מור : כן.
- עופרה בל : אז מה הבעיה? או קיי,
- יונתן יסעור : מדברים על הקריטריון.
- עופרה בל : לא משנה, אבל אם יש לך, בסדר, אז יעשו קריטריונים זה יגיע למועצה ונסגר העניין.
- משה פדלון : מה שאני מציע כרגע,
- עופרה בל : בסדר, אז יהיו קריטריונים.
- טובה רפאל : בסדר, על זה דיברנו.
- משה פדלון : השאלה זה אם הקריטריון צריך להיקבע פה.
(מדברים ביחד)
- תום סטרוגו : משה, לחילופין אפשר לאמץ קריטריונים ואת הנושא עצמו לדון ולהעביר אותו הלאה כדי שלא לעכב אם צריך, אפשר גם וגם.
- משה פדלון : אני מכיר את הארגון הזה 20 שנה. הייתה תקופה מאוד קשה בתקופת מלחמת לבנון. בסך הכול פנו 8 משפחות להקמת גינות. זו תקופה קשה. מ-1994 ועד 2010. כעת הצטברו שלוש בקשות. כל הסיפור שלוש בקשות. עכשיו תבינו, אם הגינה לא נקראת על שם חלל, הגינה נקראת על שם הרחוב. הרחוב קיבל את השם. גינת פינסקר זה כי יש רחוב פינסקר. בן יהודה, יש גינה בן יהודה. רחוב מגן דוד אדום יש גינת מגן דוד אדום. הארגון או אותו אדם קיבל פעמיים אז אין שום סיבה לא לקרוא לגינה על שם חלל. אני מציע להחזיר את זה לוועדה, הוועדה תשב, נקבע קריטריונים ונראה איך זה עובד ברשויות אחרות.
- תום סטרוגו : בינתיים זה יהיה החלטה.
- עופרה בל : מה זאת אומרת בינתיים זה יהיה החלטה?
- תום סטרוגו : אם באה משפחה אחת,
(מדברים ביחד)
- יונתן יסעור : אני לא חושב שלחברי המועצה יש אפשרות פה לשיקול דעת.
- משה פדלון : אנחנו נשאיר את זה ככה.

יונתן יסעור: להגיד אם זה כן,

אישור מועצה לתיקון צו עיריות

דידי מור: או קיי, אישור מועצה לתיקון צו העיריות. אייל רייך פה? אייל, בוא תיגש למיקרופון פה, הנה יש פה בשולחן. אנחנו עוברים עכשיו על עבירות קנס.

אייל רייך: או קיי.

דידי מור: תגיד בשתי מילים על מה מדובר שחברי המועצה יבינו ונמשיך.

אייל רייך: כמו שכתבנו הוטריר העירוני אוכף הוראות הקבועות בחוק העזר בנושא מוצרים. בדרך כלל מדובר בכללים שקובעים את אופן ההובלה והאחזקה של בשר, עוף, דגים במסעדות על ידי מובילים. הכללים האלה נאכפים היום. בדרך כלל באלמנט של החרמת המוצרים. אנחנו מבקשים להתנות לוטריר כלים נוספים לאכיפה של אותן הוראות גם בדרך של הקלת קנסות. במקום להגיש כתבי אישום על כל הפרה, גם לרשום, גם את האפשרות לרשום דו"חות. זה מה שאנחנו מבקשים בתיקון צו העיריות.

משה פדלון: הערות?

משה ועקנין: רגע, את הדו"ח הזה זה של המפקחים?

אייל רייך: בדרך כלל, בדרך כלל.

דידי מור: מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

אייל רייך: השלב הבא היא פנייה של ראש העירייה לשר הפנים,

תיקון חוק עזר להרצליה בנושא חוף הים

דידי מור: או קיי, הנושא הבא תיקון חוק עזר להרצליה בנושא חוף הים. אייל בבקשה.

אייל רייך: אני מזכיר למועצה שיש מאחורה מפה, חידוש של מפה בחוק העזר הרצליה בנושא חוף הים. משרד הפנים והמשפטים ביקשו מאיתנו לעדכן את אותה מפה, לא בשינויים מהותיים מבחינתנו. ביקשו שנוסיף את ציון המקומות הרחצה המוסדרים לרחצה והאזורים שמוכרזים כאסורים לרחצה. שינינו את המפה והוספנו את הנתונים הללו. ביקשו שנוציין עוד קו גבול מערבית, זה משהו טכני, לנו הוא פחות מהותי ולא נשתמש בו, ביקשו שנקבע במקום, בחוף מוכרז לרחצה גבול מערבי של 200 מטר ולא 300 מטר. אלה שינויים

- טכניים, ובהתאמה קיימנו גם את ההגדרה של שפת הים לפי אותו חוק.
 המצויה מצויה אצל מזכיר העיר.
 צבי וייס : החוף הנפרד מופיע שם?
 אייל רייך : הוא מופיע.
 טובה רפאל : הוא מופיע רק ביום רביעי.
 ענת בהרב קרן : תיאמנו גם את שמות הרחובות.
 צבי וייס : צריך להיות מותאם למציאות.
 ענת בהרב קרן : לפי משרד הפנים, איזשהו קובץ נתונים שלהם.
 יונתן יסעור : יש לנו פה בכלל איזשהו שיקול דעת כאילו איזה מקום כן להגדיר?
 דידי מור : זה מפה שנעלמה.
 יונתן יסעור : לא, זה אני יודע.
 אייל רייך : לא, אין שם, זה משהו שאנחנו במסגרת ועדה מצומצמת קבענו גבולות
 שסברנו שנכון לקבוע אותם, בעיקר גבול מזרחי, על מנת לאפשר את עבודת
 הפיקוח.
 יונתן יסעור : אני דיברתי על חלוקה בין אסורים לרחה.
 אייל רייך : לא, לא, זה משהו ארצי. זה משהו ארצי, זה קבוע, זה ישן.
 מאיה כץ : דווקא רעיון לא רע.
 דידי מור : או קיי, מי בעד ירים את ידו בבקשה? פה אחד, תודה רבה.
 אייל רייך : תודה רבה.

מינויים

- דידי מור : הנושא הבא מינויים. לגבי מפת נורדאו פשוט לסכם. יש נציגי הציבור, זה דן
 ניצן, ליאור אורן ואלון פלח. יש הערות? גם פה אחד. בתאגיד ה... במקום מה
 שרשום כאן תמונה גברת רחל בן טוב כדירקטורית במקומה של .. שעוזבת
 את העירייה. למישהו יש הערות? פה אחד, תודה. חברת .. הרצליה, שמעון
 גיטניץ במקומה של הדס ... הערות? פה אחד, תודה. בסעיף האחרון נפלה
 טעות מקלדת.
 יחיעם השמשוני : קולמוס.

דידי מור : בחברה לפיתוח התיירות אנחנו מבקשים למנות את דורון מקום כדירקטור בחברה. יש הערות? פה אחד, תודה רבה.

איה פרישקולניק : הוא היה בדירקטור, לא?

דידי מור : הוא היה נציג ציבור.

תום סטרוגו : הוא היה נציג ציבור, עכשיו הוא יהיה עובד עירייה.

דידי מור : נכון.

עופרה בל : ואפשר שעובד עירייה יהיה דירקטור?

איה פרישקולניק : כן.

טובה רפאל : כן, יש לנו עובדי עירייה ונציגי ציבור.

דידי מור : סיימנו את המינויים.

אישור לביצוע עבודות ברחוב הצדק

דידי מור : טוב, לגבי סגירת רחובות, אישור לביצוע עבודות ברחוב הצדק וגם ... כרחוב

ציבורי. האם יש הערות? פה אחד, תודה רבה. כמועצה חדשה, חלקכם

ותיקים יותר, מדי שנה אנחנו דנים באפשרות לפגרה שבה, סליחה, לא

אמרתי, כעובדים ממילא, אבל בדרך כלל אנחנו מכריזים על חודשים אוגוסט

ספטמבר או יולי אוגוסט כשני חודשים שבהם לא יתקיימו ישיבות מועצה מן

המניין. יש לך העדפות משה? יש למישהו הערות בעניין?

מאיה כץ : אוגוסט ספטמבר.

(מדברים ביחד)

דידי מור : מכל מקום, אם יקויימו ישיבות בתקופה הזאת, הן תהיינה רק ישיבות שלא

מן המניין שראש העיר ביקש, ככה שיחסית יוצאים לפגרה.

לונדון יוסף : שתי הערות ברשותכם. למרות שהנושא של קווים מנחים עבודת הוועדה

הוסר מסדר היום, רציתי ברשותכם להציע הצעה שאם היא תתקבל, היא

עשויה להקל בשיקול דעתכם, אם אדוני ירשה לי.

משה פדלון : בבקשה.

לונדון יוסף : לגבי סעיף 3 לגבי ההנצחה, הייתי מוסיף את המילים "כאשר ועדת ההנצחה

מצאה שיש שיקול מיוחד להנציח את שם הנופל". משפט קצר זה יענה על כל

התהיות שעלו כאן בדיון.

- דידי מור : מצאה הצדקה?
- לונדון יוסף : שיש סיבה מיוחדת להנציח את שם החלל. הערה שנייה, אנחנו צריכים לדון בנושא,
- עופרה בל : יש גם שונות בסוף, נכון? עוד לא הגענו.
- דידי מור : עוד לא הגענו. או קיי, יהודה, הדו"ח הכספי של האנסמבל,
- יהודה : של מה?
- דידי מור : הדו"ח הכספי של האנסמבל, אפשר להציג אותו כאן?
- יהודה : כן.
- דידי מור : אז בבקשה בוא.
- לונדון יוסף : דידי, האם אתה רוצה להציג את זה כהצעה ולהחזיר את זה לסדר היום?
- תום סטרוגו : דידי שאלה, היה בחומר משהו, היה בחומר איזה דפים של פרוטוקול על ה..
- דידי מור : לא, יש שם סעיף אחד מסוים שמתייחס לספורט העממי.
- יהודה : הפרוטוקולים שיוסי לונדון ציין במסגרת,
- (מדברים ביחד)
- משה פדלון : הדו"ח הזה סוגר את ה...? יש פה גם 2013.
- ערן יאראק : יהיה גם 2014.
- משה פדלון : 2014?
- ערן יאראק : רואה חשבון ערן יאראק, נעים מאוד. ראש העיר אני מבקש, צריך להבדיל בין שני דברים. יש את העמותה, העמותה זה גוף משפטי והעמותה כרגע ממשיכה להתקיים. במסגרת העמותה אנסמבל לתיאטרון. אנסמבל לתיאטרון אכן סיים את פעילותו ממש בתחילת 2013. אני דרך אגב כרגע מציג את הדו"חות של 2012 פשוט כי לא דנו בהם עד היום. אני יכול להגיד שיחד עם הילה הספקנו ממש ברגע האחרון לפני שהיא יצאה לחופשת הלידה, למעשה סיימנו כבר את דוחות 2013 והם יוצגו לכם ממש בקרוב. אני אגיד לכם מה קורה. אבל בסוף 2013 עוד לא הסתיימו כל ה, אנחנו למעשה בימים האלה סיימנו כל מיני פעילויות מול רשויות, היה דיווחים שלא נעשו

והיה צריך להשלים אותם. יש כספים שאנחנו צריכים לקבל מצד אחד, למשל מהמוסד לביטוח לאומי, מצד שני היו עוד איזשהם תשלומים קטנים שהיה צריך לשלם ושולמו בתחילת 2014, ככה שלעמותה אין לה פעילות של הכנסות והוצאות ב-2014, אבל כן יש לה, קודם כל יש לה כן פעילויות של קבלת תשלומים והוצאות תשלומים שבעיקר העירייה לקחה על עצמה את אותם כספים שלא שולמו במסגרת התיאטרון, אבל אין לעמותה כרגע פעילות מלבד הנושא הזה של סגירת תשלומים.

יונתן יסעור: התשלומים האלה יוסדרו ב-2014?

ערן יאראק: כן, למעשה כן. עכשיו לגבי 2012, מה שאני מציג, 2012 עצמה כבר לא היה איזשהו גירעון גדול נוסף. כלומר אין הבדל משמעותי בין הגירעון שהיה בסוף 2011 ובסוף 2012, שניהם היו בערך כמיליון שקל וזה כאמור סכומים שבשנת 2013 העירייה לקחה על עצמה. בסוף 2012 עדיין הרכוש קבוע היה בגלל שרק ב-2013 העברנו את זה לתאגיד, וכן עוד יתרות גדולות של בנקים וספקים וכו'. כל הדברים האלה היו בשנת 2013. אם יש עוד איזשהן שאלות ספציפיות, אני כמובן אשמח לענות לכם.

ירון עולמי: אני מחכה, לדו"ח הפטירה אני מחכה, לפתולוג.

דידי מור: ענת, אין הצבעה?

ענת בהרב קרן: לא.

משה פדלון: תודה.

ערן יאראק: אני בעצם פה עם עוד נושא, אתם רוצים אותם רצוף?

מאיה כץ: לא, לא,

דידי מור: לא, זה דיון אחר.

מאיה כץ: זה דיון אחר.

דידי מור: זה במסגרת אסיפה כללית.

החלטת ועדת המשנה להתנגדויות

דידי מור: טוב רבותי, נשאר לנו עוד נושא אחד. החלטת ועדת המשנה להתנגדויות. בקיצור מדובר כאן על חילופי קרקע וקביעת עמדת המועצה ביחס לכך

והעברת תשובות המועצה לממונה על המחוז. כדי לרענן את העניין, הנושא הזה בא פעמיים בישיבות מועצה בעבר בקדנציה הקודמת. בדצמבר 12 פעם ראשונה שהנושא הזה עלה והוקם צוות בראשות צביקה הדר וחברים. הסיכום שלהם מצורף למי שעיין בו ומכיר אותו. פעם נוספת היה דיון ב-7 במאי ובו הובאו ההמלצות של הוועדה. מי שכיהן אז כממונה על ראש העיר או ראש העיר, ביקש להסיר את הנושא מסדר היום וכך התגלגל הנושא כך שהמועצה הנוכחית נדרשת לקבל החלטה. כל החומרים הועברו אליכם מראש. אני מניח שהנושא כבר מוכר וידוע לכולם.

- צבי וייס : מי שביקש להעביר את זה למועצה הבאה זה אני הייתי.
- דידי מור : בסדר.
- מאיה כץ : צבי, זה היה כולם.
- דידי מור : מי שהסכים זה כל היתר.
- צבי וייס : הסכימו בסוף כולם, בדרך כלל.
- דידי מור : או קיי,
- משה פדלון : אני אבקש ממהנדס העיר להגיד מה סטטוס הטיפול בנושא של מלון אקדיה. אני רוצה להזכיר לפורום, מדובר על אישור להקמת מלון אקדיה 1,350 חדרים, שני אולמות כנסים גדולים ומבדיקה שלנו אנחנו מדברים על תנועה של כ-10 אלפים שיגיעו למלון הזה ביום. אנחנו סבורים שהמלון הזה הולך לפגוע באיכות החיים, איכות הסביבה, בעיות תחבורה קשות ואנחנו כאמור, אילנה בראף שניר : אני אפרט. אני אעשה סקירה קצרה של הנושאים התכנוניים ואחר כך אני אחזור לנושא הדיון כאן.
- ירון עולמי : את עושה את זה בתור נציגה של הוועדה המקומית או בתור מייצגת את העמדה של העירייה?
- אילנה בראף שניר : אני עושה את זה לבקשת ראש העיר.
- ירון עולמי : בסדר, אני רק רציתי לשאול איזה צד.
- אילנה בראף שניר : אני לא לבשתי כובעים.
- ירון עולמי : או קיי.

אילנה בראף שניר : אני רוצה להזכיר, לסקור בקצרה תהליכים תכנוניים. התוכנית הזאת היא תוכנית שיזמה אותה, יזם אותה מלון דן אקדיה. הוועדה המקומית בהרכב הקודם תמכה בתוכנית הזאת לאחר כל מיני שינויים שחלו בה אבל בעיקרון תמכה בתוכנית הזאת, והיא אושרה על ידי הוועדה המחוזית. כנגד החלטת האישור, הוגשה עתירה על ידי תושבים רבים מהסביבה והעתירה נדונה בבית המשפט המחוזי ובסופו של דבר בית המשפט המחוזי מצד אחד דחה את העתירה אבל מצד שני חייב את הוועדה המחוזית לחזור ולדון בנושא התחבורתי, לאחר שהוא הגיע למסקנה שלא נעשו בדיקות משמעותיות על מנת לבחון האם התוספת המשמעותית של חדרי מלון ושימושים אחרים אפשרית מבחינה תחבורתית, כי הוועדה המחוזית הסתמכה למעשה על חוות דעת של איש המקצוע מטעם היזם שערך ספירות ומדידות ביום אחד בלבד שהוא איננו חודשי הקיץ. לנוכח החלטה זאת, הוועדה המחוזית החליטה לקיים דיון מחדש בנושא הספציפי הזה כפי שהורה לה בית המשפט. זה היה ב,

מאיה כץ : לפני חודשיים בערך.

אילנה בראף שניר : לא, לא, בדיוק בשלב הזה התחלפה ההנהגה של העיר, נבחרה מועצה חדשה ונבחרה ועדה מקומית חדשה על כל המשתמע ואת זה בוודאי אתם יודעים. באחת הישיבות הראשונות שקיימה הוועדה המקומית, אפילו הישיבה הראשונה שקיימה הוועדה המקומית, עלה הנושא של מלון דן אקדיה כאשר עמדת החברים או רוב החברים הייתה שהתוכנית הזאת מאוד בעייתי מבחינה תחבורתית וגם מבחינה אורבנית ולנוכח הוועדה המחוזית, סליחה, לנוכח החלטת בית המשפט החליטה הוועדה המקומית להזמין שתי חוות דעת לנושאים האלה. לאחר מכן התקיים דיון בוועדה המחוזית. הוועדה המחוזית, אנחנו ביקשנו לעכב את הדיון על מנת שנוכל להספיק להעביר חוות דעת מטעמנו. הוועדה המחוזית הייתה מוכנה לעכב את הדיון אבל אך ורק על מנת שנגיש חוות דעת תחבורתית כי הסוגיה היחידה שעמדה על הפרק בהתאם לפסק הדין של בית המשפט המחוזי. הדיון באמת עוכב

ונדחה באופן שנוכל להציג חוות דעת מקצועית מטעמנו והנושא התחברותי יידון וכך היה. בחודש אפריל התקיים דיון בוועדה המחוזית. אנחנו הצגנו חוות דעת תחבורתית מטעמנו שהשורה התחתונה הייתה שלדעת היועץ התוכנית הזאת עלולה לגרום לבעיות תחבורתיות קשות. הוא הציע כל מיני דברים, לא לאשר את זה במתכונת הנוכחית או להתנות את המשך היישום והמימוש של התוכנית בבדיקות נוספות. היזם גם כן הביא חוות דעת מטעמו ואת ההתייחסות שלו ובסופו של דבר הוועדה המחוזית לפני זמן לא ארוך, מספר שבועות, נדמה לי בחודש מאי, קיבלה החלטה שהיא חוזרת על החלטתה הקודמת, מאמצת את חוות הדעת של יועץ התנועה מטעם היזם שנבדקו ואושרו על ידי יועץ התנועה של הוועדה המחוזית. הנושא היחיד כרגע שהוועדה המחוזית השאירה להחלטת המועצה ובגלל זה זה כרגע מגיע לכאן, למרות שאני אוסיף עוד כמה הערות בנושא התכנוני, זה הנושא הקנייני. אני תיכף אחזור לזה, אני רק אסביר,

איה פרישקולניק: זה הנושא מה?

דידי מור: קנייני.

אילנה בראף שניר: שהוא כרגע עומד לדיון במועצה. אני תיכף אחזור ואני אסביר את זה. אני רק אשלים את הפאזל. אני אשלים את התמונה ואני אומר שעל ההחלטה האחרונה של הוועדה המחוזית הגשנו ערר למועצה הארצית בכל מיני טענות, שבעצם ביקשנו לבטל את ההחלטה של הוועדה המחוזית בגלל הנושא התחבורתי, בגלל החשש העצום שיש לנו עקב אישור התוכנית. גם המתנגדים הגישו בקשת ערעור, אז זה נקודה אחת, עדיין אין החלטה כמובן. הנקודה השנייה שאני רק אציין שעל פסק הדין של בית המשפט המחוזי שדחה כאמור את העתירה ברובה ואת הנושא התחבורתי, תלוי ועומד ערעור שהתושבים הגישו לבית המשפט העליון ונדמה לי שזה בחודש ספטמבר או בתחילת אוקטובר אמור להתקיים דיון. עד כאן באשר להליכים התכנוניים, אבל כפי שהדגשתי, הנושא שכרגע עומד לדיון הוא לא הנושא התכנוני, למרות שאין ספק שהוא משפיע אבל חשוב לי להדגיש את זה באיזה כובע

אתם נמצאים כרגע לקבל החלטות. התוכנית כוללת הוראות של איחוד וחלוקה. עיריית הרצליה היא כידוע הבעלים של הקרקע או של 90 אחוז, אני לא מדייקת, של רוב הקרקע, אני לא אדבר על אחוזים, של הרוב המכריע של הקרקע אבל חלק מהקרקע הוא בבעלות מינהל מקרקעי ישראל. חלק קטן, אבל חלק מהקרקע הוא בבעלות מינהל מקרקעי ישראל. הקרקע שבבעלות עיריית הרצליה מוחכר למלון דן אקדיה אבל הבעלות היא בעלות של עירייה. מכיוון שחלק קטן מהקרקע מצוי בבעלות מינהל מקרקעי ישראל, כוללת התוכנית הוראות של איחוד וחלוקה מחדש, רה-פרצלציה בשפת לעז. שזה אומר שמאחדים את החלקות של העירייה ושל המינהל ומחלקים אותם מחדש בצורה תכנונית אחרת. חוות הדעת שמונחות בפניכם והוכנו כבר לשיבות הקודמות, הביאו למסקנה שמבחינת הפגיעה או חוסר הפגיעה של עיריית הרצליה כתוצאה מהערות איחוד וחלוקה, העירייה איננה נפגעת, זאת אומרת היא אפילו מקבלת קרקע ששווה יותר גם באופן יחסי וגם באופן מוחלט לעומת הקרקע שהיא נכנסת אליה עם התוכנית. יחד עם זאת ופה אני כמובן מקדימה את הדברים אבל אתם בוודאי תקיימו על כך דיון, עדיין אתם בעלי הקרקע ומשמעות של אישור האיחוד והחלוקה הזאת, סליחה, שכחתי לציין פרט חשוב. הוראות התוכנית קובעות שהתוכנית כוללת הוראות איחוד וחלוקה בהסכמת בעלים.

מאיה כץ : ואנחנו הבעלים.

אילנה בראף שניר : דהיינו בהסכמת עיריית הרצליה ולכן עדיין לא נתנו הסכמה, זה נכון, ולכן הדיון הזה במועצה נדרש על מנת שתחליטו אם אתם מסכימים להוראות איחוד וחלוקה מחדש או אם אינכם מסכימים להוראות איחוד וחלוקה מחדש וזה בשורה התחתונה מה שאמור להיות מוחלט.

טובה רפאל : וההסכמה הזאת צריכה להיות מנומקת גם?

משה פדלון : כן.

טובה רפאל : או שזה צריך להיות בכך ולא?

משה פדלון : לא, לא,

מאיה כץ: יש את החלטת ועדת המשנה שקיבלה החלטה בנושא הזה. מועצת העיר אנחנו באים שתתנו תמיכה ותאשרו את מה שהוחלט בוועדה המקומית בנושא של מלון דן אקדיה.

תום סטרוגו: יש לי עוד שאלה.

משה פדלון: כן, בבקשה תום.

תום סטרוגו: אילנה, שאלה.

אילנה בראף שניר: כן בבקשה.

תום סטרוגו: חוות הדעת האורבנית שהוגשה, מה לגביה? מה דנו לגביה?

אילנה בראף שניר: היא לא הוגשה בסופו של דבר כי הוועדה המחוזית סירבה בכל תוקף לאפשר לנו להגיש את חוות הדעת האורבנית, כי הנושא שעמד לדיון לפי החלטת בית המשפט,

תום סטרוגו: אז הגשנו חוות דעת אורבנית,

אילנה בראף שניר: לא הגשנו.

תום סטרוגו: הוכנה כזאת ולא הוגשה?

אילנה בראף שניר: אני לא יודעת.

תום סטרוגו: לא הוכנה?

משה פדלון: שנייה ברשותכם, אני רוצה שמייק יוסף וגם תוסיף על מה שהצענו היום למנהלת המחוז.

מייק סאקה: התוספת של היום?

משה פדלון: כן, תוסיף, זה חשוב שידעו כולם. איזה הצעה אנחנו נתנו.

מייק סאקה: לגבי ההצעה האורבנית אנחנו חשבנו ... נכון .. קודם ואני אולי רק אציין את ההשתלשלות של התוכנית. היא יצאה מוועדה מקומית, עברה לוועדה מחוזית, הלכה .. וחזרה עוד פעם וקיבלה את כל האישורים האפשריים.

אילנה בראף שניר: גם במועצה הארצית.

מייק סאקה: גם במועצה הארצית. התוכנית הזאת עברה את כל ההליכים במשך השנים הללו על מנת לוודא שהיא תוכנית נכונה. אלא מה, שאנחנו סברנו בתחילת השנה שהתוכנית היא ... לשטח ואז ביקשנו לבחון את התוכנית באמצעות

- איזשהו רעיון שהיה במסגרת השנה, מבחינה אורבנית. האם המסות והשטחים האלה שהם אמורים ... הם מתאימים לחוף הים. ... אילנה שהוועדה המקומית לא הסכימה לקבל חוות דעת אורבנית.
- תום סטרוגו : אבל הייתה כזאת? הוגשה? היה ניסיון להגיש אותה ולא קיבלו או מה, אני לא מצליח להבין.
- מייק סאקה : הם אמרו אנחנו לא נתייחס אליה. זאת אומרת אני קיבלתי אותה והם לא רצו לדון בה. אני יכול לספר לכם מה היא אמרה. היא אמרה ככה, תקשיבו טוב, "אין בעיה עם ... המוצעים, אין בעיה עם ... המוצעים, כלומר עם ... האחרים המוצעים, אלא יש בעיה עם תפיסת הקרקע שהיא תופסת. התוכנית הזאת מתפרשת על אורך קו החוף ... זה אומר שלאורך של 250 מטר היא מסתירה את כל הנוף כלפי הים". היא באה ואומרת וזה הדבר החשוב שהיא אומרת, "אם היה וצריך לתת את כל הזכויות האלה, תתנו אותם לגובה כך שלא תפריעו". לגבי ההצעה של ... אנחנו באנו ואמרנו שאפשר להתנות שלביות חדשה לתוכנית ולהתנות את ההקמה של אותם שני אולמות לאירועים וכנסים לשלבים מאוחרים יותר של התוכנית, קרי לקראת סופה של הכמות הגדולה. ואז אמרנו שהשלב הראשון יכול 300 חדרי מלון. אם יתברר שאין בעיות אחרות ואפשר להתקדם, בפעימה הבאה ניתן להוסיף את אולם אירועים מספר אחד. עם עוד מנה של חדרי מלון ... חדרי מלון. היה ועדיין אנחנו לא רואים שיש בעיה ממשיכים. היה ומתעוררת בעיה אחרת, אז עושים את הבדיקות,
- ליאת תימור : זה שיש לך את ההצעה זה יפה אבל הם יקבלו את זה, הם באמת יחכו או שהם יעשו מה שהם רוצים?
- משה פדלון : אני לא מאמין שהיא תקבל את ההצעה. היא לא תקבל את ההצעה. היא נחושה.
- ליאת תימור : רגע, אני רוצה להבין משהו.
- עופרה בל : היא נחושה להעביר את זה, נכון?
- משה פדלון : כן.

ליאת תימור : לכן אני רוצה, אני רוצה לשאול משהו. בואו נשים את הדברים בצורה כזאת. עניין אקדמיה הרי זה לא מקרי שפתאום חוות הדעת והכול. יש לרוב האנשים, הרוב שאני יודעת אבל בהחלט שווה לבדוק, הסכמה לגבי זה שזה לא ראוי שיהיו שם 1,300 יחידות דיור. את יודעת מה, זאת הייתה טעות, עופרה בל : לא, לא, לבתי מלון.

ליאת תימור : או קיי, אני מקווה שאני לא אוכל להגיד לכם אמרתי לכם.

יונתן יסעור : ה-1,300 יחידות כל אחת,

עופרה בל : לא יחידות,

ליאת תימור : חדרי מלון.

עופרה בל : חדרי מלון.

משה פדלון : חדרי מלון.

אילנה בראף שניר : רק בית מלון, לא ... מיוחד לא שום דבר.

(מדברים ביחד)

ליאת תימור : אז אני אומרת זאת הייתה טעות ... אני מקבלת את זה ואני בהחלט יכולה לעמוד מאחורי זה. מה שאני אומרת זה כזה דבר. ברור לכולנו, לרובנו, שאנחנו החברים הנבחרים והסבב הזה, יש לנו עניין שהפרייקט הזה במתכונת כמו שהוועדה המחוזית רוצה אותו, הוא לא יתקיים. אם יקראו לזה תחבורה או יקראו לזה מה שעומד בידינו מבחינה משפטית. השאלה איזה עוד אופציות מבחינה משפטית, חוץ מעניין התחבורה, יש לנו לעצור את הפרייקט הזה?

יונתן יסעור : אני רוצה רק להשלים.

מאיה כץ : אני רוצה רגע להגיד כמה דברים גם לזה. קודם כל אחד השלבים הראשונים זה לא להיות יותר, אנחנו אומנם לא מגישי התוכנית כי זה אומנם הבעלים, אבל כבעלי הקרקע ברגע שאנחנו היום מקבלים את החלטת ועדת המשנה ולא מסכימים לתוכנית האיחוד והחלוקה, קודם כל זה אמירה לראשונה מבוססת פרוטוקולית שהמועצה הזאת מתנגדת. במקביל למרות החלטת הוועדה המחוזית, הגשנו ערר לוועדה הארצית על החלטת הוועדה המחוזית

כדי להמשיך ולהראות כי העירייה כרגע מובילה איזשהו כיוון חדש בנושא התוכנית.

יונתן יסעור: ויש גם את הערעור של התושבים בבית המשט.

מאיה כץ: ויש גם את הערעור של התושבים.

ליאת תימור: בסדר.

מאיה כץ: עכשיו, היבט נוסף, היבט נוסף של הדברים האלה, בסופו של דבר הכול עומד ותלוי גם שהוועדה המחוזית אם היא תרצה בסופו של דבר, ירצו יזמי התוכנית ללכת בדרך עוקפת, הם יעשו דרך עוקפת אבל הם יצטרכו אותנו בתהליך הזה. עכשיו, ברגע שאנחנו היום לראשונה בעצם מביאים הצבעה כזאת שהיא מעידה באופן ברור מכל מיני סיבות כאלה ואחרות שלא נדבר עליהן כרגע, העירייה מתנגדת לזה. מפה אמורה להיות שרשרת של התקשרויות נוספות לטובת,

ליאת תימור: העניין הוא מי מוביל את המהלך ומה הייתם רוצים שנעשה כדי שנגיע לתוצאה.

יונתן יסעור: אני רוצה פה, שנייה, שנייה,

ליאת תימור: ולכן, שנייה, סליחה, השאלה הראשונה, האם יש רוב באמת,

מאיה כץ: נכון, אבל צריך להביא את זה.

ליאת תימור: אבל זה צריך לעבוד אחרת. יש דברים שכדאי לעבוד בצורה מתוכננת. אם אנחנו כרוב מעוניינים למנוע,

מאיה כץ: זה צריך להגיע לישיבת הקואליציה.

ליאת תימור: תשמעי, אני יכולה לבוא רק כשאני יכולה לבוא, כשמחליפים כל כך הרבה את המועדים זה לפעמים קשה. יש אנשים שמתכננים דברים.

תום סטרוגו: אני רציתי עוד משהו.

יונתן יסעור: שנייה.

תום סטרוגו: אה, סיימת?

יונתן יסעור: לא, אבל ליאת שאלה פה שאלה מאוד ... מה אנחנו יכולים ונראה לי ליאת,

משה פדלון: ליאת, אם יש רוב,

- ליאת תימור : אני לא יודעת. אם יש רוב, שיגידו מה התוכנית, איך נעשה אותה ונצביע לפי זה. עכשיו לעשות כל הזמן, אני רוצה שיגידו לי שכדי לסכל את זה צריך לעשות א' ב' ג', אני מאחוריו.
- משה פדלון : הסיכוי השני לפנות לוועדה המחוזית.
- ליאת תימור : מאה אחוז.
- משה פדלון : הסיכוי השלישי לפנות לבתי משפט.
- יונתן יסעור : ליאת, מה שאת רוצה לדעת, תלכי לשאול את האנשים.
- תום סטרוגו : אני רוצה משהו, אני מבין, אני מבין,
- משה פדלון : בבקשה לקצר.
- תום סטרוגו : כן, לקצר, יונתן דקה רגע ברשותכם, אני מבין שבסוף לא נעשה ניסיון פיזי להגיש את חוות הדעת האורבנית.
- מאיה כץ : אני הייתי בוועדה המחוזית,
- תום סטרוגו : ואני מציע, דקה, רגע,
- מאיה כץ : אבל שנייה, לא נראה לי שהבנתם את מה שמייק אמר, או קיי?
- תום סטרוגו : או קיי.
- מאיה כץ : בית המשפט הביא את זה לדיון בוועדה המחוזית אך ורק על בעיית התחבורה. ישבנו שם שלוש שעות, עשרה אנשים, צרחות לשמיים והיא לא הסכימה לקבל את חוות הדעת האורבנית. לא היה לנו עוד מה לעשות בעניין הזה.
- תום סטרוגו : אבל אני הבנתי שהיא לא הוכנה, אז אני לא מבין.
- מאיה כץ : רק מה שבית המשפט אמר שזה חוות הדעת הנוספת.
- אילנה בראף שניר : אבל לא זה הדיון כרגע.
- מאיה כץ : נכון, אבל אנחנו רוצים להתכנס לטובת הנושא.
- משה פדלון : בואו, ברשותכם.
- אילנה בראף שניר : לא, זה לא חלק מהדיון הזה.
- תום סטרוגו : הדיון זה הוא חלק מהדיון.
- משה פדלון : יש פה הצעת החלטה. יש פה הצעת החלטה. אני אקריא אותה ונצביע באופן

דמוקרטי. לאן אתה הולך?

תום סטרוגו : לא הולך לשום מקום.

משה פדלון : אני רוצה להקריא אותה. "בעבר הוועדה המקומית תמכה בקידום תוכנית אקדיה אלא שמאז השתנו הנסיבות. ההנהגה הנוכחית סבורה כי התוכנית תיצור כאוס תחבורתי וכי לא ניתן להמשיך לקדמה במתכונתה הנוכחית. הוועדה המחוזית דחתה את עמדת הוועדה המקומית בעניין זה והוגש על כך ערער. בנסיבות אלו העירייה כבעלת מקרקעין מתנגדת לחילופי המקרקעין על מנת לאפשר מימושה של תוכנית שבה אין היא תומכת עוד. לכן הצעתי כי מועצת העירייה תתנגד לחילופי המקרקעין בתוכנית ר'-210א". מי בעד? פה אחד.

דידי מור : פה אחד.

טובה רפאל : מה שאני רוצה לשאול אחרי שהצבענו כבר, הרי לא מדובר פה על הרבה קרקע. מדובר פה על מעט קרקע להחזיר ... תתקנו אותי אם אני טועה, ... הם כרגע בהחלפות.

ליאת תימור : לא, לא, זה התוכנית.

טובה רפאל : 90 אחוז מהבעלות שלנו.

צבי וייס : ההצבעה הייתה בנושא.

טובה רפאל : השאלה היא כזאת. השאלה בהחלטה הזאת שלנו, מעבר לנימוק של השינוי של העירייה, אם אנחנו לא מתבקשים כדי שלא יגידו סליחה, הם הצביעו זה יפה מאוד אבל אנחנו מעליהם מנפנים אותם ומחליטים אחרת.

ליאת תימור : הוועדה המחוזית יכולה להחליט.

טובה רפאל : השאלה, בדיוק, השאלה אם אנחנו לא צריכים להביא עוד נימוקים מעבר בהחלטה שלנו, על זאת שעכשיו הצבענו.

(מדברים ביחד)

טובה רפאל : לא, השאלה אם אנחנו לא צריכים להביא עוד נימוקים נוספים להצבעה שלנו הנוכחית, כדי שלא יהיה מצב שהם מנפנים אותנו עם החלטה אחרת ולא יקבלו את ההצבעה שלנו. זאת השאלה שלי. אתם מבינים מה אני שואלת?

- אני שואלת,
צבי וייס : אם ינפנפו אותנו.
טובה רפאל : האם צריך להביא עוד נימוקים נוספים להצבעה שלנו כדי שלא יהיה מצב שהדרגים מעלינו ינפנפו את ההחלטה שלנו ויצביעו אחרת למרות ההחלטה שלנו?
מאיה כץ : אני חייבת להגיד לך משהו. הבעיה של הדרגים מעלינו, שלמרות שהזמנו אותם לבוא לראות את האזור ולראות על מה מדובר ולצאת כרגע מהפלורסנט ולהריח ריח של שטח, הם התנגדו, אז לשמחתנו פה כל חברי המועצה מכירים את השטח, יודעים היטב איזה בעיות יש גם ברמת התשתיות וגם ברמת התחבורה.
טובה רפאל : אבל באותה מידה יכולים לנפנף את ההחלטה שלנו.
מאיה כץ : טובה, אנחנו מודעים לזה. אנחנו מודעים לזה. אנחנו יש לנו כל מיני רעיונות איך להתמודד עם זה.
טובה רפאל : או קיי.
מאיה כץ : אבל זה לא יכול, לא מצאנו נימוק נוסף חוץ מהנימוק האמיתי שעומד בבסיס ההחלטה שיכול למנוע. אנחנו יודעים שהוועדה המחוזית תמשיך לאשר את התוכנית הזאת ככל הנראה בצורה אחרת, כי היא יכולה לאשר את התוכנית גם ללא הסכמה.
משה פדלון : בכל אופן הצוות המשפטי והארגוני של העירייה יעשו כל מיני נימוקים ומחשבה שלא ינפנפו אותנו.
מאיה כץ : אנחנו כל הזמן נמצאים,
משה פדלון : אני לא בטוח שינפנפו אותנו. אנחנו מיצינו את זה. נעבור לשונות ומייד לשיבה שלא מן המניין.
דידי מור : בבקשה, כן.

שונות

- משה פדלון : לגבי שונות. אנחנו ביום שישי הקרוב, תלמידי בתי ספר להנדסאים ישגרו ביום שישי הקרוב את הלוויין הזעיר ואני רוצה לאחל להם הצלחה וברכות.

אנחנו גם פרסמנו את זה בשלטי חוצות. ביום ראשון ה-22 בחודש ייערך בהיכל בעיר כנס ארצי ראשון להתחדשות עירונית. עד כה נרשמו כ-230 משתתפים, אתם מוזמנים. הכנס ייערך על ידי מהנדס העיר וזה הולך להיות מעניין. ב-22 לחודש ביום ראשון בהיכל בעיר.

ירון עולמי: כן, אבל זה בשעות הבוקר. צריך לציין את זה.

משה פדלון: זה כל היום. במוצאי שבת ה-21 ביוני אנחנו מתחילים את סדרת הקונצרטים בפארק. אני מביא אתכם ל-17 ביולי קונצרט עם השתתפות נשיא המדינה מר שמעון פרס, ריטה. הולך להיות ערב מדהים. זה המקום להודות ליהודה ולעזרא על התוכנית שהוא בנה לקיץ. הולך להיות קיץ מאוד מרתק, קיץ חגיגי ואתם מוזמנים.

ירון עולמי: אני גם רוצה להגיד משהו.

משה פדלון: בבקשה.

ירון עולמי: אנחנו בשונות. אנחנו מדברים כרגע על הדברים שהעירייה יוזמת. אני רוצה להודות דווקא לצבי ולמשה ועקנין ולשריקי שהיו כאן ולצדיקוב. אתמול הייתה תפילה מאוד מאוד מיוחדת בבית הכנסת הגדול בהשתתפות כל רבני העיר ומרבית תושבי העיר, באו מכל הגוונים, אני לא ראיתי את בית הכנסת כל כך מלא מאז יום כיפור והיה ממש מרגש, כמובן לשלומם של החטופים שאנחנו מתפללים כולנו שיחזור הביתה בשלום במהרה.

(קריאת "אמן" מכל הנוכחים)

יונתן יסעור: עוד דבר, סליחה, אני פשוט רוצה מה שנקרא בדק בית של כל חברי המועצה וכמובן גם אנשים אחרים שמעוניינים להשתתף יודעים. ביום חמישי הקרוב בשעה שמונה יתקיים סוג של ערב גאלה יחד עם שייטי משט הימי שמגיע אלינו מתורכיה בשיתוף כל מיני שגרירים, אז אני אשמח שחברי המועצה יבואו לערב.

משה פדלון: אני ברשותך רוצה לציין משהו מרגש. המרינה יזמה הבאת 180 ילדים בעלי צרכים מיוחדים מטבריה בצפון ועד דימונה בדרום, 180 ילדים עם 120 מלווים ויארגנו להם שייט בלב ים עם הרבה ספינות בהתנדבות. בלב הים

חיכתה להם ספינת מלחמה של חיל הים עם דגלים ולאחר מכן ארוחת צהריים. תארו לכם איזו התרגשות הייתה שם. על כך יישר כוח ליונתן ולצוות שלו.

יונתן יסעור: המשט היה במסגרת עמותת "גיבורים קטנים" שזה בעצם טקס סיום של כל הילדים בעלי מוגבלויות וקשיים, אני לא יודע בדיוק איך להגדיר את זה, סליחה אם טעיתי.

טובה רפאל: צרכים מיוחדים.

יונתן יסעור: צרכים מיוחדים, שבעצם סיימו את הלימודים שלהם כמו שאר הילדים מסיימים את התיכון וזה בעצם איזושהי פעילות שעושים למען הילדים האלה כטקס סיום ללימודים ומאוד שמחנו להיות שותפים שבעצם המארגנים האמיתיים לצד המרינה זה עמותת "גיבורים קטנים". דבר נוסף, תודה לראש העיר כמובן על דעתו ועל הארגון ותודה גם לצוות בתוך המרינה שעזר לי מאוד לעשות את האירוע הזה מוצלח. דבר אחרון, ביום שישי בצהריים הולך להתקיים אירוע שאני אישית מאוד גאה בו ואני רוצה להודות פה גם לשירי רפפורט ממחלקת אתנוס. אנחנו הולכים לעשות בעצם אירוע שהוא לכבוד סיום התיכון של התלמידים הקיימים היום בהרצליה ובעצם בסוף ... שלהם שהם יעשו ביום חמישי, הם יוכלו להגיע לחוף אקדיה דרום ושם תחכה להם הופעה של מוקי ועוד כל מיני אומנים. זאת הופעה בצורה ובאופן ובאופי אחר מההופעות שהתרגלנו להן בשנים האחרונות. הופעה ללא אלכוהול, הופעה שכל הדגש בה הוא בעצם הספורט, בריאות, איכות חיים ונשמח שגם תגיעו לשם.

משה פדלון: תודה רבה. דידי בבקשה.

עופרה בל: אפשר להעלות רגע משהו בשונות? אני רוצה לשאול אם אפשר להעלות. בחוף הים מתנהל איזשהו קצת תוהו ובוהו בכל הנושא של מה מותר ומה אסור והיכן מותר ומה אסור. עכשיו ככה כל אחד שם עושה כטוב בעיניו. השאלה אם צריך להעלות את זה באופן נפרד או שאני יכולה להביא את זה?

משה פדלון: צריך להעלות את זה.

- עופרה בל : או קיי.
משה פדלון : אבל רק שכל מה שאת מעלה זה בשליטה. זה בשליטה שלנו.
עופרה בל : של הכול?
משה פדלון : אנחנו יודעים מה קורה ומטפלים.
עופרה בל : או קיי, נפלא.
משה פדלון : זה יטופל.
דידי מור : טוב.
עופרה בל : יופי.

-סוף הישיבה-